

KARJASEKIRI PALVEPÄEVAKS JA PAASTUAJA ALGUSEKS Tuhkapäeval, 1. märtsil 2017

Aga keegi ütles Jeesusele: „Issand, kas neid on pisut, kes pääsevad?” Lk 13:23

Sellele küsimusele on inimesed ikka vastust otsinud. Murega. Kardetakse, et ei kuuluta nende hulka, kes pääsevad, sest valitute arv saab enne täis. Justkui oleks Jumal määranud õndsaks saajate hulgale arvulise limiidi.

Rangeimaid piire seab õigeksmõistetutele ja pääsejatele mitte Jumal, vaid inimene. Jeesus imestab, et piireseadvat hoiakut esindavad oma ligimeste suhtes kõige ustavamateks ja õiglasemateks peetud variserid. „Teie rästikute sugu, kuidas te võiksitegi rääkida head, kui te olete kurjad? Sest suu räägib sellest, millest süda on tulvil.” (Mt 12:34)

Paljud Jeesuse kaasaegsed, nagu ka nüüdisaja tõekaitsjad ja käsutundjad, ei näe piiravaid tingimusi iseenda pääsemisele, pigem teiste inimeste õigeks saamisele. Nende arvates on nad ise kindlasti selle pisku seas, kes pääsevad. Ollakse kindlad, et ise asutakse tõe alusel, kuid teised elavad eksituses. „Oh Jumal, ma tänan sind, et mina ei ole niisugune nagu muud inimesed: röövijad, ülekohtused, abielurikkujad, ega ka niisugune nagu see tõlner.” Nõnda palvetas üks Jeesuse mõistuloos kirjeldatud variser templis Jumala palge ees seistes. Jeesuse sõnul läks Jumala poolt õigeks mõistetult oma kotta tagasi hoopis tõlner, kelle variser oli hukka mõistnud (vt Lk 18:9–14).

Moodne aeg võimaldab mõne sõrmepuutega tippida helendavale ekraanile ritta oma ligimese kõik eksimused, loendada üles tema komistused ning kaaluda ära iga tema öeldud sõna ja lausunud lause. Nii nagu variser luges Jumalale üles tõlneri eksimusi. Helendavast ekraanist on saanud nutiühiskonna pihipeegel, mis sageli moonutab tundmatuseni tegelikku pilti. See pihipeegel ei peegelda vaatajale tema süüd ja pattu ega tekita tahtmist meelt parandada ega ka vajadust hüüda Jumala poole. See peegel kiirgab välja kõigi teiste eksimusi, jumalavallatusi ja hereesiat. Jääb mulje, et see, mida näen ning loen, on mustvalge tõde.

Maailmas on kirkamaidki värve ja loendamatu arv nendest moodustuvaid toone.

Paastuaja algust märkivat tuhkapäeva palvepäevana tähistades võime kindlasti mureta tunda selle pärast, kas neid, kes pääsevad, on pisut. Kuid see südamevalu peab esmalt puudutama mind ennast. Kas olen mina see, kes pääseb? Kas olen mina pisku seas? Neile küsimustele annab õige ja lõpliku vastuse Jumala Sõna – igavene ja ainumas tõde!

Ka Kristuse evangeelium seab igale patusele ja eksinud inimesele õndsaks saamiseks oma tingimused: siira usu Issandasse Kristusesse, tingimusteta armastuse Jumala ja ligimese vastu ning osasaamise kiriku kätte usaldatud armuvahenditest, sõnast ja sakramentidest. Kõige selle krooniks on Jumala suveräänne heldus ja arm, sest tema „tahab, et kõik inimesed pääseksid ja tuleksid tõe tundmisele” (1Tm 2:4). Siin on sõnasetatud see pisku, keda Issand ootab õndsate sekka – kõik inimesed! Kas saab olla veel objektiivsemat tõde!

Soovin kõigile algavaks paastuajaks Kristuse rahu!

+ Urmas Viilma
Peapiiskop